

(489. 4.)

VERSLAG.

Het afdelingsonderzoek van bovengenoemd wetsontwerp heeft aanleiding gegeven tot de navolgende beschouwingen en opmerkingen.

Verscheidene leden achtten de salarissen van de leden der Algemeene Rekenkamer, gelijk die in het ontwerp worden voorgesteld, te hoog. Sommigen van hen waren van meening, dat de werkzaamheden, door het genoemde college te verrichten, niet van dien omvang zijn, dat eene zoo hooge bezoldiging der leden zou zijn gerechtvaardigd. De overigen gaven als hun oordeel te kennen, dat de verhooging, welke voor het hier bedoelde ambt is ontworpen, te groot is in verhouding tot de zeer geringe salarisvermeerdering, welke het jongste Bezoldigingsbesluit velen der lagere ambtenaren heeft gebracht.

Vele andere leden daarentegen konden zich met het in dit wetsontwerp vervatte voorstel zeer goed vereenigen. Dat de zeer belangrijke werkzaamheden der Algemeene Rekenkamer niet zulk een omvang zouden hebben, dat een salarieering van de leden van dat college, gelijk die thans wordt voorgesteld, gerechtvaardigd zou zijn, ontkenden deze leden ten stelligste. En naar aanleiding van de bedenking, dat de voorgestelde verhooging te groot zou zijn in verhouding tot de in het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1920 aan de lagere ambtenaren toegekende verhoogingen, merkten zij op, dat over het algemeen de salarisverhooging der hoogere ambtenaren bij die der lagere ongunstig afsteekt, hetgeen zeer is te betreuren, omdat daardoor de kans, dat de Staat goede en voor hunne taak berekende hoogere ambtenaren verkrijgt, mede in verband met de zeer hooge bezoldiging, welke tegenwoordig aan leidende personen in het particuliere bedrijf veelal worden toegekend, sterk vermindert. De in dit wetsontwerp voorgestelde verhooging — aldus de hier aan het woord zijnde leden — zal bij nader inzien blijken niet zoo heel groot te zijn, doch al ware zij percentsgewijze grooter dan het gemiddelde der verhoogingen, aan de lagere ambtenaren toegekend, dan zou dit nog niet als bezwaar tegen het ontwerp mogen worden aangevoerd. De salarieering van de leden der Algemeene Rekenkamer moet zoodanig zijn, dat daarvoor ook de meest gewenschten zich willen beschikbaar stellen.

Sommige leden merkten in verband met deze beschouwingen op, dat de voorgestelde verhooging veeleer te laag dan te hoog moet worden geacht, omdat bij de thans ontworpen regeling voor verschillende ambtenaren van hooger rang, b. v. secretaris-generaal bij een Departement van Algemeen Bestuur, thesaurier-generaal, hoofd-directeur der directe belastingen, enz., de aanvaarding van het lidmaatschap van de Algemeene Rekenkamer een financieel nadeel zou beteekenen.

Vele leden hadden met instemming gezien, dat de Regeering het denkbeeld der Salariscommissie om voor de leden der Rekenkamer een salarisregeling met periodieke verhoogingen tot stand te brengen, niet heeft overgenomen. Zij waren met de Regeering van oordeel, dat voor de genoemde functionarissen eene vaste wedde behoort te worden vastgesteld.

Vertrouwende, dat de Minister bereid zal zijn het bovenstaande vóór de openbare behandeling van het wetsontwerp schriftelijk te beantwoorden, is de Commissie van Rapporteurs van oordeel, dat die behandeling daarmede genoegzaam zal zijn voorbereid.

Aldus vastgesteld den 29sten Juni 1920.

DECKERS.
HEEMSKERK.
BEUMER.
BULTEN.
ZIJLSTRA.

(489. 5.)

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG.

(Ingezonden bij brief van 30 Juni 1920.)

De Regeering sluit zich geheel aan bij het gevoelen der leden, die van oordeel waren, dat de salarissen van de leden der Algemeene Rekenkamer, gelijk die in het ontwerp worden voorgesteld, niet te hoog zijn. De juistheid van dit oordeel springt, naar de meening der Regeering, in het oog, wanneer men in aanmerking neemt, dat in 1841 de ambtswedde van den Voorzitter der Rekenkamer werd bepaald op f 5000 en die van de overige leden op f 4000, terwijl bij dit wetsontwerp wordt voorgesteld die wedden onderscheidenlijk te brengen op f 8000 en op f 7000. De verhoogingen, welke thans, in vergelijking met de zoeven genoemde bedragen van het jaar 1841, worden voorgesteld, beloopt derhalve voor den Voorzitter zestig ten honderd en voor de leden vijf en zeventig ten honderd. Vergelijkt men deze percentages met die van den staat als bijlage A, toegevoegd aan de Memorie van Antwoord betreffende de wetsontwerpen Zitting 1919—1920, 391, en neemt men voorts in aanmerking, dat in dien staat als jaar van vergelijking is gekozen 1913, terwijl ten opzichte van de Algemeene Rekenkamer is uitgegaan van het jaar 1841, dan moet, naar de meening der Regeering, als vaststaande worden aangenomen, dat de in het wetsontwerp voorgestelde salarissen niet als te hoog kunnen aangemerkt worden.

De overweging, dat bij de thans ontworpen regeling voor verschillende ambtenaren van hooger rang de aanvaarding van het lidmaatschap van de Algemeene Rekenkamer een financieel nadeel zou beteekenen, schijnt geen aanleiding te kunnen opleveren voor de zienswijze, dat de voorgestelde verhooging te laag zou zijn. Voor het leggen van een verband tusschen de salarissen der leden van de Algemeene Rekenkamer en die van de zoeven bedoelde ambtenaren bestaat geen reden.

Ten slotte was het der Regeering aangenaam te constateeren, dat vele leden met haar van oordeel waren, dat voor de leden der Rekenkamer eene vaste wedde behoort te worden vastgesteld.

De Minister van Financiën,
DE VRIES.

(489. 6.)

NOTA TOT HERSTEL EENER ZINSTORENDE FOUT

(In de Bijlagen verbeterd.)